

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Kæmpeviser-Bogen, en Stemme mod Hr. Levins, Hr. Liebenbergs o. s. v.

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_898-txt-shoot-idm237.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

For nu ret tydelig at vise dette, hvad fornævnte Angribere, og især Formanden, Hr. *Levin*, angaaer, da maae vi først gjøre os klart, hvad Talen er om, men hvad Skriverne, saavidt mueligt, gaaer udenom, og det er da den *Kiendsgierning*, at vore gamle *Kæmpeviser* er den eneste *Levning* af den *Danske Folkesang*, Blomsten af det *Danske Tungemaal*, i Middelalderen, og at af disse *Kæmpeviser* findes nu kun en lille Deel i *Folkemunde*, og det naturligviis tit meget forvanskede og udvandede, medens vi derimod dog har 4-500 *Folkeviser* opskrevne i det *Sextende* og *Syttende* Aarhundrede. Naar man nu veed, at disse *Viser* ingenlunde, som *Viser* nuomstunder, er skrevet i Snese- eller Hundrede-Tal af nogle enkelte mere eller mindre begavede og folkelige *Rimsmede*, men at de er blevet til, som af sig selv, i det *Danske Folks Mund*, og har, mens utallige Saadanne kom og gik, holdt sig der, til de omsider blev ført til Bogs, da seer man strax, at det er en mageløs *Skat* for hvem der ønsker at kjende de gamle *Dannemænds* og *Dannekvinders* Maade at tænke og tale, føle og synge paa, og skiøndt Ingen kan tænke, at alle de gamle *Viser* er lige gode, lige smukke og lærerige, saa maa dog nok hver oplyst *Dannemand* tænke, at alle de *ægte* *Kæmpeviser*, som vore *Fædre* og *Mødre* i mange *Led* har fundet værd at huske og at synge, dem maae deres *ægte* *Børn* dog ogsaa finde værd i det mindste at læse engang, før de kaster dem bort. Denne *Tankegang* bliver nu saameget stærkere, som den *Følelse* daglig mere vaagner og voxer hos os, at det *Fremmede*, tildeels endogsaa *Vildfremmede*, har i de sidste Aarhundreder fortrængt Saameget af det *ægte Danske*, som dog for os er det eneste *Naturlige*, baade indvendig og udvendig, baade af vor *Tankegang* og vort *Tungemaal*, vor *Tale* og vor *Sang*, saa at selv naar en *Kæmpevise* ikke havde andet Værd end at være *ægte Dansk*, maatte vi deri dog altid finde Noget, vi nødig skulde undvære, især fordi *Kæmpeviserne* har gjort sig selv i *Folkemunde*, og det paa en *Tid*, da *Folk* gik anderledes end nu med *Hjertet* paa *Tungen*, saa, høi eller lav, stærk eller mat, vil deres *Tone* altid finde *Gjenlyd* i det *Danske Folkehjerte*.